

Sneeuwschuiven

‘Er ligt zoveel sneeuw op de oprit,’ zegt papa. ‘Ik moet met de auto weg, maar ik heb eigenlijk geen zin om de oprit sneeuwvrij te maken.’

Sophie springt van de bank. ‘Mag ik het doen, pap? Dan pak ik de sneeuwschuiver uit de schuur.’

Papa kijkt moeilijk. ‘Sneeuwschuiven is heel zwaar werk.’

‘Dat kan ik echt wel hoor!’ zegt Sophie dapper. Ze stroopt haar mouwen op. ‘Kijk eens wat een spierballen ik heb!’

Papa lacht. ‘Goed dan. Maar kleed je wel goed aan, er staat een gure wind.’

Even later stapt Sophie met de sneeuwschep de tuin in. Ze kijkt rond. Er ligt inderdaad al een flink pak. En moeder zegt dat er nog meer sneeuw aankomt.

Sophie zet de schuiver op de grond en begint te duwen. Zie je wel, dit kan ze best! De berg sneeuw voor de schuiver wordt alsmáar hoger en groter en ze moet steeds harder duwen. Maar ze laat zich niet kennen en duwt hard door. Even later ligt er een flinke berg sneeuw aan het begin van de oprit. Zo, nu eerst even uitrusten! Ze heeft het er warm van gekregen. Ze zet de schuif tegen het hekje en kijkt naar de oprit. Er is nog maar een klein streepje geveegd. Dan krijgt ze een idee. Ze pakt een handvol sneeuw en maakt er een bal van. Die legt ze aan het begin van de oprit. Dan geeft ze de bal een duwtje. En nog één, en nog één. De bal wordt groter en groter. Als ze aan het einde van de oprit is, komt de bovenkant van de bal bijna tot haar middel. Zo, dit wordt de onderkant.

Ze rent weer terug naar het begin van de oprit en rolt nog een bal. Deze bal moet iets kleiner worden dan de eerste. Als hij groot genoeg is, tilt ze hem voorzichtig op. Oei, eigenlijk is sneeuw best zwaar! Met veel moeite zet de bal boven op de eerste. Zo, dit wordt zijn lijf. Nu nog een wat kleinere bal voor het hoofd. Gelukkig is deze bal wat minder zwaar. Ze moet op haar tenen staan om het hoofd van de sneeuwman op de romp te krijgen. Trots doet ze een stap achteruit. Dit is echt de mooiste en grootste sneeuwpop die ze ooit heeft gemaakt!

Achter haar gaat de voordeur open. Papa stapt de tuin in. ‘Kijk eens pap! Vindt u mijn sneeuwpop niet prachtig?’ zegt Sophie trots.

Papa glimlacht, maar hij kijkt ook een beetje sip. ‘Wat is er pap?’ vraagt Sophie.

‘Ik vind hem prachtig, Sophie.’ Dan wijst papa naar de auto. ‘Maar hoe moet ik nu ooit met de auto weg?’

Sophie slikt. Wat dom van haar! Haar sneeuwpop staat midden op de oprit. Daar kan de auto nooit langs. Wat nu?

Papa loopt met grote stappen naar de pop. Sophie kijkt hem verschrikt na. Gaat papa hem nu kapot maken? Papa pakt het hoofd beet en tilt het er voorzichtig af. Dan tilt hij de middelste bal op en zet hem op de grond. ‘Help me even, Sophie, dan rollen we hem gewoon een eindje de tuin in.’ Er komt een grote lach op Sophie’s gezicht. Wat slim van papa, ze verplaatsen haar pop gewoon een stukje. Even later staat haar sneeuwpop weer keurig overeind, en rijdt papa de auto voorzichtig de oprit af. Sophie zwaait hem na. ‘Dag pap! Wel voorzichtig rijden hoor!’